Materia și adevărul

On Iulie 07, 2013

Respectă-ți îndatoririle față de știința ta, chiar dacă ceilalți nu sunt dispuși să accepte adevărurile neștiute pe care ea le dezvăluie.

În timp ce încercam să înțeleg proprietățile de bază ale materiei din care se compunea Secretul, distilând în mod corespunzător o mică cantitate din elixirul interminabil al energiei ce contribuia la crearea și menținerea unei viziuni aparte, simțeam cum un curent rece îmi străbate și îmi acaparează mintea. Dacă vreun scriitor de ficțiune ar fi încercat să mă descrie într-un asemenea moment, printr-o linie orizontală a asocierilor libere, dilatate hipnotic într-o lume-imperiu, probabil aș fi fost văzut ca un fel de inventar de simboluri, pedante sau prezumțioase, apropiate de o neștiută treaptă ontologică a lumii.

Impulsuri defensive se succedau la un interval foarte scurt de timp în mintea mea, induse și declanșate parcă de un semnal nevăzut care mă avertiza în privința repetării anumitor greșeli. Aceste stări de tensiune sunt frecvent întâlnite în rândul oamenilor de știință care încearcă în laboratoarele lor să dovedească anumite fenomene necunoscute și inexplicabile, sucind toate adevărurile și neadevărurile pentru a găsi o explicație acolo unde nu există niciuna cunoscută. Eram dominat parcă tot mai mult de o gândire restrictivă.

Ca un om dornic de senzații, nu mă gândeam decât la combinația aparent stabilă, în care elementele constitutive puteau să determine o nouă configurație a Secretului. În cataliza eterogenă, catalizatorul și reactanții formau faze diferite de purificare. Astfel, din conținutul Secretului, la care cu greu aveam acces, puteam să extrag noi proprietăți numai dacă reușeam să rețin 55% din particulele pure de sensuri și înțelesuri pe care el le emana la fiecare pas, înainte ca acestea să se împrăștie până la eliminare. Tehnica de prelucrare a conținutului prețios era printre cele mai avansate la momentul respectiv.

Leadership: Ce rol ești dispus să-ți asumi în cadrul unei viziuni ce poate fi experimentată pe baza unor adevăruri care nu pot fi acceptate unanim, știind că ceea ce gândești este doar interpretarea ta asupra lucrurilor din jur?

Dar, cu toate acestea, ce anume destabiliza sistemul de particule declanșator de energii? De ce nu puteam să le stabilizez? Trebuia s-o iau de la capăt, precum chimistul acela din filmul "Darkman". Constant. Cu răbdare. Cu obiectivitate. Nu-mi păsa cât timp dura, știam că formula de săvârșire a tainei era acolo, așteptându-mă s-o descopăr. Ah, puteam s-o simt, puteam s-o miros ! Din păcate aveam doar o singură piesă de puzzle. Şi mai erau atâtea mari semne de întrebare.

În mijlocul atâtor experiențe nereușite, rămăsesem destul de lucid. Ştiam că sunt pe drumul cel bun, fiindu-mi indiferentă părerea celorlalți. Fiindcă eram sigur că eu voi avea dreptate în cele din urmă și nu aceia care îmi contestau sau îmi luau în derâdere activitatea de cercetare. Practic, îndeplineam rolul de căutător al enigmelor, de data aceasta ca o ființă compatibilă doar cu necesitatea de a controla rostul și destinul propriu, fără a lua în seamă direcțiile impuse de punctul de vedere al celorlalți oameni.

Chiar dacă răceala cu care mi-ar fi fost primite ideile ar fi prezentat motive de îngrijorare, chiar dacă ceilalți oameni de știință, făcând anumite comparații cu a lor cunoaștere, ar fi avut să-mi facă măcar o obiecțiune sau m-ar fi provocat la o discuție în contradictoriu, sau m-ar fi ironizat, știam că nimic nu mă va amărî.

Căci aceasta este soarta adevărului necunoscut, de a fi mai întâi respins tocmai de acele spirite vizionare care ar fi trebuit să-l accepte. Cu atât mai mult cu cât numai eu ajunsesem să experimentez adevărul, să-l cunosc în întregime, și să-l transform în alte adevăruri, fără să relativizez principiile fundamentale pe care ele se conturează.

Leadership: Modul în care înțelegi și manevrezi știința dezvoltă mai multe tipare ale unui nou val de deprecieri sau supraestimări a valorii personale, într-un context de tipul "abatere de la realismul unor obiective acceptate ca sine qua non a lumii sensibile" ?

Ești dominat tot mai mult de o gândire restrictivă? În mijlocul experiențelor nereușite rămâi totuși destul de lucid? Ești sigur de rodul științei tale, chiar dacă ceilalți contestă sau îți iau în derâdere munca și ideile?

Nu vei putea niciodată să păstrezi distanța față de știință, atâta vreme cât profesionalismul, cunoașterea și priceperea ta într-un domeniu ocupă un loc important în "meniul" tău zilnic. Calitățile tale reale de lider, vizibile cel mai bine prin modul de gândire și prin prisma modului în care înțelegi și manevrezi știința, dezvoltă mai multe tipare ale unui nou val de deprecieri sau supraestimări a valorii personale care pot scădea sau ridica rata de succes.

Secretul sau esența care stă în substanțialitatea noii cunoașteri, aduce la un numitor comun o gamă întreagă de "funcții de siguranță activă". Acestea și numai acestea îți conferă puterea de a fi centrat, stabil în ceea ce privește relația cu tine însuși în procesul devenirii. În cazul meu, obiectivele acceptate ca sine qua non a lumii sensibile, adică a unei lumi care nu este întru totul deschisă la nou, erau delimitate după efectele unei gândiri care, nerecunoscându-și propriile limite, își ia eficacitatea sa operativă drept regulă absolută (de la care nu aveam de gând să fac vreo abatere).

"Funcțiile de siguranță activă" sunt un grup de instrucțiuni pe care le urmezi pentru a îndeplini acele sarcini care te conduc la o înțelegere superioară a funcționării leadershipului și la un acces mai larg la acea știință pe care o posedă prin excelență numai mințile cele mai alese, mai cultivate și mai talentate. Intructiuni precum: *"Voi face tot ce pot pentru a sprijini parcursul dezvoltării științei"* sau *"Nu pot să mă îndepărtez de modelul ideal de om perfect spre care aspir",* lasă loc de o credință exagerată în propriile abilități, o anume înfumurare deșartă în ce privește propria persoană.

Aceste funcții îți conferă, de asemenea, un plus de încredere și siguranță în utilizarea științei proprii în scopul dezvoltării capacităților eficiente, și în scopul identificării de surse alternative de obținere a unor noi adevăruri și valorificarea acestora în practică.

Așa cum la orice joc, un jucător își poate alege strategiile în funcție de acțiunile adversarului, tot așa și tu, pentru ca leadershipul tău să poată fi actualizat într-o nouă configurație stabilă care să delimiteze cunoașterea pură de cea empirică, trebuie să compui și să înțelegi îndeajuns de bine "materia" pe care o încorporezi în știința ta. Încât ea să contribuie la crearea și menținerea unei viziuni aparte.

Leadership: Îți irosești șansa de a-ți pune în drepturi știința prin inițiativa pe care o iei ca să-ți manifești puterea personală și controlul asupra unor descoperiri care pot prelungi coordonatele unei viziuni, dar nu o pot transpune într-un lucru fezabil?

Dacă ajungi să te faci într-adevăr vinovat de "conceptualizări a priori", de universalizări abstracte, este un semn că proprietățile de bază ale materiei din care este constituită știința ta se manifestă succesiv la o solicitare continuu crescătoare de vizualizări și reprezentări prea fanteziste. Ajuns la acest stadiu de evoluție, inevitabil ceilalți oameni din domeniu, făcând anumite comparații cu a lor cunoaștere, te vor ironiza și îți vor contesta cunoașterea.

În acest caz, leadershipul tău trebuie să dispună de metode de luptă care definesc cele trei laturi ale sale: atacul, apărarea și manevra. Ca să se nască și să se dezvolte, știința trebuie pusă în drepturi, trebuie să lase posibilitatea excepției de la reguli, revizuită când este necesar, dar niciodată împiedicată să se manifeste efectiv.

Dacă vrei ca leadershipul tău să-și atingă scopurile cele mai înalte, respectă-ți îndatoririle față de știința ta, chiar dacă ceilalți nu sunt dispuși să accepte adevărurile neștiute pe care ea le dezvăluie.

A transpune o viziune într-un lucru fezabil înseamnă să faci apel la elementele științei pentru a sugera un adevăr elocvent și constructiv care poate fi înțeles și acceptat de toți oamenii, chiar dacă nu poate să influențeze prea mult, chiar dacă nu poate fi considerat CAUZA PRIMA a evoluției.

Materia și adevărul evidențiază ansamblul de procese de analiză și sinteză care vor dicta strategia adoptată în vederea recunoașterii și acceptării acelui *modus operandi* ales de lider. A convinge înseamnă a obține recunoașterea și a câștiga aliați de nădejde, în scopul atingerii scopului comun.

Source: https://neculaifantanaru.com/materia-si-adevarul.html